

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **H. S.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 1.11.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2016 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 1.11.2016 (*připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí*), se žalobkyně domáhala *přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2016 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. 705 912 4710 ze dne 27.5.2016*, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 10.5.2016 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.9.2016 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 15.9.2016 bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce

7b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45% a žalobkyni byl přiznán střed vymezeného rozpětí 40% s ohledem na aktuální zdravotní stav, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle ní její zhoršující se zdravotní stav, který popsala, odpovídá invaliditě třetího stupně a byl chybně posouzen i v řízení o námitkách, proto závěrem navrhla zrušení rozhodnutí ze dne 20.9.2016 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.5.2016 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.9.2016 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále (od 25.2.2015) uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (doba platnosti posudku: 30.5.2019).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 28.11.2016 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudku. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.9.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 22.9.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobkyně po jednání konaném dne 28.2.2017. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% a změna stupně invalidity byla stanovena dnem 23.6.2016, tj. psychiatrickým nálezem, kdy byla u žalobkyně konstatována úzkostně depresivní porucha těžká, chronická, progredientní a terapeuticky rezistentní. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je duševní onemocnění – úzkostně depresivní porucha těžká (F41.2), psychosomatická porucha mnohočetná (F45), smíšená porucha osobnosti, osobnost neuroticky strukturovaná, emočně nestabilní (F61). Žalobkyně je v péči psychiatrie od roku 2009, absolvovala psychoterapeutický pobyt v denním stacionáři v roce 2015, který nevedl ke kompenzaci ani stabilizaci stavu. I přes dlouhodobou

psychiatrickou péčí farmakoterapeutickou a psychoterapeutickou má onemocnění již chronický a progredientní charakter, vykazuje známky terapeutické rezistence, prognosa se jeví jako vysoce nepříznivá, je komplikovaná i osobnostní patologií žalobkyně, která se pro jiné onemocnění neléčí ani nedochází na kontroly na jiná odborná pracoviště, její somatické potíže nemají organický korelát. PK MPSV oproti posouzení míry poklesu pracovní schopnosti lékařem OSSZ a ČSSZ po zhodnocení zjištěného zdravotního stavu psychiatrem hodnotila zjištěné psychické postižení jako těžké funkční postižení, kdy se jedná již o těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit, a míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně hodnotila dle podle kapitoly V, položky 5d) přílohy vyhlášky 70% a tuto hodnotu smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Platnost posudku byla stanovena komisí 1 rok (2/2018) s ohledem na další možný průběh onemocnění. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Naproti tomu dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro uvedené zvýšení či snížení nebyly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech

důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).*

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 20.9.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání změny stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 28.2.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 23.6.2016 nikoli nadále o invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2016 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 23.6.2016, tedy i k 20.9.2016, již odpovídá třetímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 70%. Jelikož datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 23.6.2016, nebyl dán důvod ke zrušení předcházejícího rozhodnutí ze dne 27.5.2016.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 23.6.2016, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 115/2016-30 ze dne 26.4.2017, když rozhodnutí změně stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění vyššího stupně invalidity žalobkyně již v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala náklady tohoto řízení, proto žádnému z účastníků řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána (výrok II. rozsudku).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 26. dubna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně